

paa det Sidste. Forøvrigt skal jeg være den Første til at indrømme, at der er Forskjel paa Demokratiet i Frankrig og Demokratiet her. Jeg accepterer den Definition af Demokratiet, som det ærede Medlem fra Odense (G. Koch) gav. Forskjellen ligger ikke i, at Demokratiet her mangler den Intelligens, som Demokratiet i Frankrig har; thi jeg tror, at naar man vil være oprigtig og se bort fra Partilidenheden, skal man indrømme, at ogsaa paa andre Omraader end det politiske, ogsaa paa det literære Omraade, staar Demokratiet her med Kræfter, der ere lige saa friske og lige saa dygtige som dem, der findes paa den anden Side. Jeg tror ikke, at Demokratiet eller Venstrepartiet her i Landet selv paa Intelligensens Omraade giver De Herrer det Allermindste efter; jeg tror, at af de voksne og dygtige yngre Kræfter mange, uden at jeg forøvrigt vil være enig med dem, findes paa vor Side og ikke paa Deres, saa at vi i den Henseende godt kunne taale en Sammenligning med det franske Demokrati. Men der er een Henseende, hoort der er Forskjel mellem det danske og det franske Demokrati, og det er, at det danske Demokrati har, hvad det franske Demokrati savner, hvad det i høi Grad ønsker at have, men kun har i ufuldkommen Grad. Det danske Demokrati har navnlig den store dygtige Landbefolkning paa sin Side, og det savner det franske Demokrati. Jeg tror nu, at en virkelig Styrke for et Demokrati først er givet, naar det har Landbefolkningen med. Til Opklæring, til en kortvarig Kræftanstrengelse indrømmer jeg, at det demokratiske Parti, der kun har Byerne paa sin Side, har et vist Fortrin; men naar det gjælder om Udholdenhed, naar det gjælder om virkelig at føre en Sag igennem, paa hvilken der skal kunne bygges noget i Fremtiden, er det af afgjørende Betydning, at man har netop de Kræfter paa sin Side, der egentlig udgjøre Landets Kjærne, og som jeg ogsaa tror maa sættes Pris paa, naar det dreier sig ikke saa meget om Afstemninger, men naar det gjælder Mand og Mand, gjælder om den syssle Styrkeprøve, naar en Gang Landet angribes af dets Fjender. Da plejer man at være meget demokratiske og at anerkende Demokratiets Betydning, i høi Grad; men jeg forstikker de Herrer, at det har ogsaa sin Betydning til andre Lieder. Nei, en Sammenligning med det franske Demokrati tror jeg, at vort Demokrati roligt kan tage. Der er faldet Antydninger, som om dette ikke var Tilfældet, men jeg siger, at vort Demokrati er langt dygtigere end det franske. — Det ærede Medlem fra Viborg (Klein) sagde desuden, at Finantslovens Overgang til 2den Behandling ikke betyder Noget. Dette er ikke rigtigt, Finantslovens Overgang til 2den Behandling betyder dog Noget; thi det afhænger af Regjeringen, om den skal betyde Noget, eller om den ingen Ting skal betyde. Om vi ogsaa lade Finantsloven gaa til 2den Behandling,

skal vi dog, sagde det ærede Medlem, i Virkeligheden Finantsloven ihjel med det Samme, idet vi negte den provisoriske; men dette er ikke rigtigt; thi da vi have tilbudt en midlertidig Bevilling, staar det i Regjeringens Magt, at Overgangen kan faae Betydning. Det maa fastholdes, at Ansvar for, at der ikke bliver givet en Bevilling, er ikke vor, men Regjeringens; Ansvar for Regjeringens Førelse er ikke Rigsdagens men Regjeringens. Regjeringen er pligtig at sørge for, at Betingelserne for, at Statshusholdningen kan gaa sin lovlige Gang, ere til Stede, og det er Regjeringens grundlovmæssige Pligt, at sørge for en midlertidig Bevilling. At Regjeringen ikke har gjort det tidligere, har den ærede Conseilspresident efter min Mening med meget lidet Held søgt at undskylde, men at Regjeringen har negtet at gjøre det endnu, er efter min Mening fuldstændig ufatteligt. Hele Ansvar for ligger paa Regjeringen, og der kan derfor ikke være Tale om, at vi skulle være forpligtede til at gjøre noget Skridt, der lettede Regjeringen dette Ansvar. Jeg skal for Resten ogsaa her indrømme, at i Alt det, vi overhoved have forhandlet om den provisoriske Finantslov, have de Herrer af den anden Side vist en Imødetommen og indtaget en Holdning, som er ligesaa forsonlig, som den efter min Mening er svækkende for det høie Ministerium; thi det forekommer mig, at naar det høie Ministerium er bragt i den Stilling her i Thinget kun at have 2 Mænd, de ærede Medlemmer for Thisted (Sagb) og for Søby (M. C. Christensen), paa sin Side som Forsvarere for Ministeriets Handlemaade, saa er det ingen misundelsesværdig Stilling for Ministeriet, navnlig naar man erindrer, at disse Mænd ere fra den Del af Landet, som i Genhold til en gammel Vittighed siges at ligge Nord for Lov og Ret. — Jeg skal forøvrigt ikke forstyrre det ærede Medlem for Thisted. De Bemærkninger, han gjorde om, at „vedtage“ betyder ikke vedtaget, ere saa ofte bleve tilbageviste, og naar han vilde gjøre sig den Meilighed at gennemløse Forhandlingerne ifjor, vilde han af Citater af tidligere levende store Mænd i Rigsdagen, blandt Andre af Krieger og af det ærede Medlem bagved sig, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgfreds (Kimestad) blive fuldstændig oplyst om, at han ikke er ganske rigtig underrettet i denne Sag. Men jeg tror nu, at de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem, ere af en saa beynhærlig Natur, at jeg ikke behøver at indlade mig paa dem. Det ærede Medlem sagde blandt Andet, at det ikke var at tilfredsstille Grundloven at give en midlertidig Lov; altsaa det, som man i 27 Aar har gjort, tilfredsstillede ikke Grundloven, men for at tilfredsstille Grundloven maatte man give en provisorisk Finantslov. Det er af den Slags Ting, som man ganske vist kan sige med noget